

Se o sezonskem delavstvu v Prekmurju

Z ozirom na razpravo na zasedanju banskega sveta dravske banovine o sezonskih delavcih v Prekmurju, je potrebno javno pojasnilo, ker je o tem tudi v javnosti bilo objavljeno poročilo.

Ne drži trditev, da bi imeli v Prekmurju 14.000 sezonskih delavcev. O številu teh je pravilno pisal g. Janko Bejek v zadnjem »Slov. gospodarju«. Ne drži trditev, da bo šlo v Vojvodino le okrog 2000 delavcev, ampak jih bo šlo okrog 2650. Ne drži trditev, da je lansko leto ostalo doma okrog 75% našega delavstva; to je v protivnost z izjavo, da jih je lansko leto šlo okrog 4500, torej bi bilo kar 18.000 sezonskih delavcev, ko pa se trdi v sami resoluciji, da jih je okrog 14.000, kar je pa še preveč pretirano, kakor je pravilno poročal v zadnji številki »Slov. gospodarja«. Ne drži trditev, da tujina ne vpliva kvarno na naše delavstvo v narodnem oziru, da se delavstvo tujih idej ne navzame. Vsi seveda ne, nekateri pa. Mi bi lahko dali o tem dokaze, pa mislimo, da ni mesta za take stvari v časopisju. Spričo trditve, da je zadovoljen delavec dober patriot in narodno zaveden, bi bilo treba pokazati na ti-

ste bogataše v Soboti, ki so vse prej kot narodno zavedni.

Ne moremo odobravati tudi zahteve, da se naj pusti v tujino vsak, kdor je potreben, brez ozira na starost. Mi ponovno prosimo in predlagamo, da se naj pustijo v tujino le tisti moški, ki so rojeni vsaj leta 1916., in dekleta, rojena vsaj leta 1921. Prostora za dokazovanje pa tu ni!

Omembe vredno je tudi vprašanje, kako plačujejo v Prekmurju veleposestniki delavce. Znano je namreč, da so plačevali lansko leto delavcem le 10 din dnevno, in to pri delavčevi hrani. Na ta način se kajpada ne širi zadovoljstvo med delavci!

Ponovno poudarjamo, da je treba dati našim delavcem dela, da bodo imeli dovolj kruha. Vedite pa delavci, da je v tujini vojna in da lahko zgubite tudi vi življenje, kakor jih je toliko zgubilo v Franciji, in življenje je vendar več kot vse drugo! Komur ni velike sile, naj ostane doma. Siromaki naj gredo, druge pa nikar pustiti ven, naj delajo doma.

Gornje vrstice smo napisali iz ljubezni do naših delavcev.

Kadar kupujete

ASPIRIN

tablete, ne pozabite pogledati, da li vsak zavitek in vsaka posamezna tableta nosi „Bayer“-jev križ, ki ga mora imeti. Ni namreč Aspirina brez „Bayer“-jevega križa.

Optim. Reg. 200 B. 1. 1937. 1. 10. 1938. 1. 10. 1938.

Po Jugoslaviji

Dohodnina se nam obeta. Radi znatnega dviga cen, radi lanskega povišanja prejemkov državnih uslužbencev in predvidene preskrbe kredita za nabavo prehrane za državne nastavnice bo državni proračun od 1. aprila do 31. decembra 1941 višji kot je bil dosedanji. Računajo, da bo vsota proračuna v kljub temu, da je samo za devet mesecev, ista kot je bila za leto 1940/41, to je nad 14 milijard dinarjev. Radi uveljavljenja novega proračuna je pričakovati spremembe v davčni zakonodaji. Uvedena bo najbrž dohodnina. Ni pa še znano, ali bo kmet tudi moral plačevati dohodnino ali ne. Končno napovedujejo, da ne bo prinesel novi dohodninski davek znatnega povečanja davčnih stopenj, temveč samo uspešnejše izterjavanje predpisanih davkov.

Kdaj bo bl. Nikolaj Tavilič proglašen za svetnika? Hrvati upajo, da se bo to zgodilo letos, ko se obhaja narodna svečanost 1300letnice krščenja Hrvatov in pa 550 letnica smrti bl. Nikolaja Taviliča, ki je umrl leta 1391 kot mučenec v Jeruzalemu. V tem pričakovanju jih je potrdila vest, ki jo je prinesel zagrebški nadškof dr. Stepinac iz Rima, kjer je nedavno bil na obisku pri papežu Piju XII. Nekateri

mislijo, da bi se progalsitev blaženega Nikolaja Taviliča za svetnika mogla zgoditi na letošnji praznik prvakov apostolov sv. Petra in Pavla, ko bo zaključeno hrvatsko sveto leto (jubilejno leto krsta Hrvatov). Drugi pa upajo, da se bo to zgodilo vsaj do 14. novembra, ko bo končana 550 letnica Nikolajeve mučeniške smrti. Katoliški krogi na Hrvatskem pri tem poudarjajo, da se češčenje bl. Nikolaja

med hrvatskim ljudstvom še ni tako razširilo, kakor bi bilo potrebno. Dozdaj ima komaj polovica cerkev in kapelic na Hrvatskem kip ali sliko ali oltar bl. Nikolaja. Čim bolj bo češčenje tega blaženika in zaupanje v njegovo pomoč med ljudstvom naraslo, tem prej bo prišlo do njegove kanonizacije (proglasitve za svetnika). To velja tudi za predmet iskrenih želja slovenskega naroda, za proglašenje za blaženega služabnika božjega svetniškega škofa Antona Martina Slomška.

Novice iz domačih krajev

Sedemdesetletni jubilej je obhajal 12. marca g. Jožef Trafenik, upokojeni ravnatelj Spodnještajerske ljudske posojilnice v Mariboru. Rodil se je leta 1871 pri Sv. Florjanu pod Bočem iz učiteljske družine. Po končani gimnaziji in bogoslovju v Mariboru je bil posvečen v mašnika leta 1895. Kaplan je bil med drugim tudi na Hajdini, kjer ga je zadela huda nesreča. Zlomil si je nogo in je mnogo trpel radi poškodbe, ki mu še danes nagaja. Dolgo let je bil v Mariboru v škofijski pisarni in je

skrbel za petje ter organje v stolni cerkvi. Ob prevratu je bil postavljen za ravnatelja Spodnještajerske ljudske hranilnice v Mariboru, ki se je pod njegovim spretnim vodstvom razvila v močan ter ugleden denarni zavod. Pred leti je stopil v pokoj, katerega preživlja v Mariboru. Jubilat se veseli v našem obmejnem mestu obče priljubljenosti ter spoštovanja. G. ravnatelj Jožetu naše čestitke z željo, da bi užival zasluženi pokoj v krepkejšem zdravju še dokaj let!

Stavbe, ki jih grade živali. V vsej tropski Afriki niso postavili najvišjih zgradb ljudje, temveč živali, kakor so na primer termiti (vrsta mravelj). Človeška stavbarska umetnost še ni postavila tako velikih zgradb, kakor žival, če vzamemo razmerje med ljudmi in termiti, ki so čisto majhni, pa postavijo 12 metrov visoke zgradbe. Večkrat so po svoji višini in vitkosti pravecni nebotičniki. V Sudanu, vzhodni in južni Afriki vidiš v daljavi griče, za katere misliš, da so človeške naselbine, pa so le termitske zgradbe. Življenje termitov je čudovito. Termiti zbirajo strohneli les in druge snovi, zlasti rogozličarje in papir. Boje se luči in sončne toplote. Njihovi izleti, ali bolje bojni pohodi so običajno zvečer in ponoči. Če na-

Podkrajški Judež

Povest iz domačih hribov

»Pred ženitvijo sem varen. Bodite brez skrbi, teta!«
 »Prav imaš! Dober pob si in mojih misli. Pa to veš tudi, da je Bog rekel: duh je voljen, človek pa je slab. Zase sicer lahko rečem, da nisem imela nikoli kakih skušnjav; če bi me bil sam cesar vprašal, bi mu bila figo pokazala — hvala bodi Bogu! Mladim ljudem pa rade pridejo muha. Če se jim malo bolje godi, že mislijo, da jim samim ni obstati, da si morajo tovariša ali tovarišico poiskati, potem pa ti kar čez glavo treščijo v zakonski jarem. Tonč, še nekaj ti bom svetovala, da ne boš postal kdaj slab, da boš do kraja obstal v samskem stanu. Veš kaj? Pojdi h kapucinom ali k frančiškonom! Pa rajši h kapucinom!«

»Ali vam bolj kaj pametnega ne pride na misel? Saj vendar ne bom začel študirati, ko pa bom kmalu že trideset let star!«

»Saj ti ni treba študirati. Radi te vzamejo za brata, boš za vratarja ali za cerkovnika ali za kuharja — to ti je še lepše, kakor če moraš okoli po misijonih letati pa pridigati in spovedovati. Malo težka pa raskava je meniška halja že. Je pa to dobro v njej, da ne moreš čez ojnice skakati. Pa so menihi kljub temu zmerom dobre

11 volje, zmerom boš imel veselo tovarišijo in ti nikoli ne bo dolg čas. Verjemi mi, Tonč, ni kaj lepšega kakor redovniški stan.«

»Teta, zakaj pa potem vi niste šli v samostan?«

»Jaaaz? Sveti križ, kaj takega bi si še misliti ne bila upala. Vsi ne morejo v samostan. V božjem kraljestvu niso samo sveti menihi in puščavniki, so tudi svetoromarji — Bog mi odpusti, saj od svetosti sem še tak daleč, kakor je pepelnica daleč od adventa... Mene je Bog na drugo pot peljal. Iti moram za njim zdaj ser, zdaj tja in pobirati drobtinice, ki mi jih meče na pot.«

»Teta, vam je ves svet pretesen, meni bi samostan naj ne bil.«

»Ti moj Bog! Svet zadaj in spredaj ni kaj prida in je vseeno, ali je tesen ali širok. V samostanu si na du in telesu oskrbljen. Tam ti ni treba garati, da bi si kruh zaslužil, in na dediščino ti tudi ni treba misliti.«

»Na dediščino? Kdo bi mi pa naj kaj zapustil?«

»Bajto bi morala tebi zapisati, ko bi umrla. Če g pa v samostan, jo lahko Devici Mariji zapišem pa nan bo obema na onem svetu v korist, tebi in meni.«

»Teta, storite s svojo bajto, kar hočete! Jaz nisem nikoli mislil nanjo. Meni je ni treba.«

»Torej pojdeš res h kapucinom? Bogu bodi hvala. Ali veš kaj? Ko pridem prihodnjič v Maribor, te bo priglasila in bom vprašala, kaj moraš svojega s seboj prineseti.«

Duhovniške vesti. G. Anton Karo, doslej spiritual na mariborskem bogoslovju, je imenovan za tajnika Visoke bogoslovne šole v Mariboru; g. Franc Lukman, katehe in pridigar v Celju, je imenovan za ministerialnega svetnika in je prestavljen v prosvetno ministrstvo v odsek za vere.

Milnarju stisnilo prsni koš. V Brdah v občini Smartno pri Slovenjem Gradcu je doletela huda nesreča 42 letnega mlinarja Petra Vinarnika. Ko je hotel namazati osišče mlinskega kolesa, ga je zgrabilo kolo in mu stisnilo prsni koš. Ponesrečenega so prepeljali v resnem stanju v slovenjgraško bolnišnico.

Trgovskega potnika doletela smrtna nesreča. V železniškem trikotu na Tržaški cesti v Mariboru je našel progovni čuvaj od vlaka smrtno povoženega moškega. Komisija je ugotovila, da je smrtno ponesrečeni Zdravko Gobec, 34 letni trgovski potnik, rodom iz Istre, živel pa je na Betnavski cesti v Mariboru. Peljal se je z zadnjim vlakom iz Koroške v Maribor. Gobec je padel po nesreči z vlaka, kateri ga je prerezal na dvoje in je bil pri priči mrtev.

Tri trčenju si zlomil nogo. Rudolf Uranjek, 28 letni gostilničar na Pohorskem domu, je zadel v Hočah po nesreči z motorjem v neki voz in si je zlomil nogo. Poškodovanega so prepeljali v mariborsko bolnišnico.

Nesreča posestnika. Slamoreznica je odrezala prste na roki posestniku Avgustu Novaku iz Orlevasi pri Braslovčah.

S hudimi opeklinami v bolnišnico. V Lepi njivi pri Mozirju se je vnela obleka osemletnemu sinu malega posestnika Vinu Stronniku. Dečko je dobil hude opekline po obrazu in vsem životu. Revčka so prepeljali v celjsko bolnišnico.

Podlegel poškodbi. Poročali smo o nesreči, ki je dohitela na ljubljanskem kolodvoru 76 letnega trgovca, posestnika in gostilničarja Alojza Gorenca od Sv. Duha nad Leskovicem. Prišel je nekoliko prepozno na kolodvor v Ljubljani in se je obesil na že vozeči vlak. Preden so ga potegnili v vagon, je omahnil in padel pod kolesa vlaka, ki so mu hudo poškodovale obe nogi. V ljubljansko bolnišnico prepeljani Gorenec je podlegel po štirih dneh trpljenja poškodbi.

Nesreča na železniškem tiru. V Mostah pri Ljubljani se je zgodila na dvorišču kemične tovarne nesreča. S premikalno lokomotivo je bilo pripeljanih v tovarno pet vagonov materiala z glavnega kolodvora. Na povratku iz tovarne je zadela lokomotiva na tiru ob dvo-vprežni voz, na katerem je pripeljalo kmečko dekle s Trate pri št. Vidu v tovarno ilovico. Stroj je zgrabil prvi del voza in ga razkadil.

»Take misli kar pustite! Poslušajte, teta, kaj vam rečem! Jutri ali pojutrišnjem pojdem daleč, daleč od tod. Če ne boste nič izvedeli, kje sem in kam sem šel, pa si mislite, da sem kje pri kapucinih in da sem na dobrem.«

Zenica ga je pogledala z začudenim, pa veselim pogledom. On je medtem vstal in si je slekel jopič.

»Bog ve, če bi res ne bilo najbolje! Morda me burja že sama zanese tja,« je polglasno mrmral.

»Tonč, le nikar si ne preišluj! Ko si se enkrat odločil, ostani pri svojem sklepu!« ga je Jerulja nagovarjala. »Kaj pa imaš na svetu dobrega pričakati? Svet je dolina solz, čisto kakor lastovičje gnezdo je, vsako uro lahko iz njega padeš. Poglej Meleznika! Ljudje so mu kar zavidali, tako srečo je imel; zdaj je čez noč vsega konec in na vislicah bo storil smrt.«

»Kaj pa govoriš! Zaradi take reči še nobeden ni prišel na vislice, kvečjemu če dobi kako leto. Da bi to pa ravno Meleznik moral biti, še ni gotovo. Saj lahko koga drugega tudi zadene.«

»Jaz tega nikomur ne privoščim. Toda Meleznika je že zadelo, ne bo se več rešil, vsi tako pravijo, je že sojen.«

Judež se je grizel v ustnice in ni vedel kaj reči. Čez nekaj časa je dejal, da je truden in da bi šel rad spat. Povečerjala sta in pomolila in sta šla lež.

Medtem ko je Jerulja hitro zaspala, se je Judež premetaval sem in tja in ni mogel zaspati. Kakor je za-

Franklin Roosevelt, predsednik Združenih držav Severne Amerike, bo začel izvajati zakon o pomoči demokratičnim državam

En konj je obležal takoj mrtev, drugega so morali zaklati, ker mu je zlomilo zadnjo nogo. Skupna škoda znaša dobrih 17.000 din. Dekle je pravočasno skočilo z voza.

Desetletnica pomenljive zadruga. Mlekarska zadruga v Slovenjem Gradcu je obhajala zadnje dni desetletni jubilej. Ustanovljena je bila v obmejnem okolišu za zgled produktivnemu združništvu. Od začetnih 150 litrov mleka ob ustanovitvi se je ob desetletnici dvignil dnevi donos mleka na 800—1000 litrov. Zadruga oskrbuje danes z mlekom in mlečnimi proizvodi ves severno-zapadni kot bivše štajerske. Zadruga šteje 500 članov in razpolaga z odlično živino.

Podružnica Slov. planinskega društva v Rušah je obhajala 40 letnico. Dne 13. marca je obhajala podružnica SPD v Rušah 40 letnico obstoja. Podružnica je zgradila pred 40 leti na Pohorju svojo prvo postojanko — Ruško kočjo. Ta prva slovenska kočja zelenega Pohorja je postala matica za vse pozneje in posebno še po prevratu zgrajene pohorske planinske postojanke.

Številna družina. V Pamečah pri Slovenjem Gradcu živita zakonca Jakob in Pavla Ferk, po domače pri Rihtarcu. Jakob je bil koroški borec, danes pa je na manjši zemlji skrben gospodar in zglede družinski oče. Pred nedavnim je žena Pavla podarila življenje dvanajstemu sinu, ki je bil krščen na ime Jožef. Pavla je rodila poleg sinov še šest hčerk, od katerih sta dve umrli. Živih je 16 otrok, ki so krepki in so v največje veselje dobrim staršem. Marčeva številka »Kmečke žene« je pri-

mižal, je že videl Meleznika pred seboj... Ali ga bodo res obsodili? Mogoče je vse. Čudno res ni, če so njega osumili. Sicer mu za življenje ne bo šlo, ker se še ni čulo, da bi bili koga na smrt obsodili, če je pri pretepu, ko se je branil, drugega ubil, pa kakih pet, šest ali celo deset let bi vendarle utegnil dobiti... Nihče drug ga ne more rešiti kakor on, Judež. Če zdaj uide in se pričevanju izogne, bo Meleznika zadelo. Nedoržni se bo moral namesto kriveca pokoriti, ženi bodo vzeli moža, otrokom očeta, vse gospodarstvo bo šlo rakovo pot — kriv vsemu temu pa bi bil on, Judež, ker bi resnico zatajil in dal morilcu s svojim molkom potuho. Nadvorskega Petra pol toliko ne bi zadelo, če bi ga za pet ali deset let zašili, Peter bi po pravici trpel, samec je, za nikogar mu ni treba skrbeti... Toda Julko bi zadelo, hujše bi jo morda zadelo kakor Meleznico...

Pa kaj mu je Julka mar? O, pač, pač! Bliža je njegovemu srcu kakor kdor koli drug. Toda če resnica in pravica tako velevata, mora srce molčati... Zdaj, Judež, je treba značaj pokazati! In vendar: kako bi mogel Julki toliko žalost prizadejati?

Vso noč se je premetaval po postelji in ni prišel do sklepa. Zjutraj je vstal s težko glavo. Nič več ni mislil, bežati moram, si je rekel, hitro je treba, le štiri in dvajset ur časa je še, če medtem ne izgine, bo moral pred sodnijo in bo moral pričevati... Toda poprej je hotel še z Julko govoriti.

občila sliko te številne slovenske družine. Posledica je bila, da se je našla dobra duša, ki je potom uprave »Kmečke žene« obdarila zglodno družino. Mogoče se bo našla še kakšna dobra duša!

Vinski sejem v Ljutomeru. Dne 4. marca je Vinarska podružnica v Ljutomeru priredila svoj 13. vinski sejem v lepo ozaljšani dvorani g. Zavratnika. K otvoritvi se je zbralo mnogo vinogradnikov, gostov in raznih odličnikov. Predsednik organizacije g. Zemljčič je pozdravil vse navzoče, posebej še vse odlične goste. Potem je orisal težki položaj vinarstva. Načelnik kmetijskega oddelka kr. banske uprave g. inž. Podgornik je pohvalno orisal ljubezen tukajšnjih vinogradnikov do gor. Pozival je navzoče, da vztrajajo in se ne ustrašijo trenutnih težav. Po lepih vzpodbudnih besedah je pozdravil v imenu g. bana in otvoril vinski sejem ter razstavo z željo, da bi bilo mnogo uspeha. Razstava je bila nepričakovano dobro založena. Na izbiro je bilo 150 vzorcev vsehskoz izbornih vin. Kupcev je bilo tudi iz vseh krajev Slovenije, vino so pokušali, si zaznamovali, vprašali po ceni, a kupili so tokrat malo. Upanje pa je, da bodo kupci še potrebovali in iskali naše vino, da se bo cena ustalila in bodo kupci in razstavljalci še prišli na svoj račun.

Novi znaki Zveze fantovskih odsekov. Naša mladina hodi po potu svojih vzornikov. V spomin blagopokojnega dr. Antona Korošca bodo odslej nosili člani in podporni člani ter prijatelji Zveze fantovskih odsekov posebne znake, na katerih je v umetniški izdelavi podan lik pokojnega voditelja. Mladi bodo nosili znak z likom pokojnega nadškofa dr. A. B. Jegliča, naraščajniki pa lik škofa Antona Martina Slomška. Znaki za članke in prijatelje Zveze fantovskih odsekov so že gotovi ter jih prodaja Društvena nabavna zadruga, Ljubljana, Miklošičeva 7, po 5 din, mladčevske znake pa po 4 din. Pri naročilih po pošti pošljite denar za znake v naprej. Stroški za poštino se računajo posebej.

Nov most čez Savo. Te dni bodo začeli graditi nov in prepotreben most čez Savo, ki bo spajal Krško z železniško postajo Videm-Krško in banovinsko cesto Rajhenburg—Brežice. Novi most je nujno potreben, ker je sedanjí leseni in stari ter obrabljeni most veliko preslab za vedno rastoči vozni in posebno pa še avtomobilski promet.

Naše »ptice selivke« se vračajo. Mnogi izmed prekmurskih sezonskih delavcev se še niso vrnili iz tujine, temveč tavajo po njej ter iščejo prilike, da jim bo dana priložnost, da se lahko vrhejo k svojim dragim, ki so jih v borbi za obstanek zapustili. Pred dnevi sem v Mariboru srečal nekaj iz Francije se vračajočih delavcev. Stopil sem k eni ženski, ki bi očitno

lete na primeren predmet za svoj plen, ga prevlečejo z ilovico, nato pa iz notranje strani izgrizejo.

Zanimivosti. Moderna industrija uporablja 23 različnih vrst alkohola. — Najstarejšo uš na svetu so našli okamenelo v naftonosnih skriljevcih v Coloradu v Ameriki. Njeno starost cenijo naravoslovci, odnočno geologi na 30.000.000 let. — Izmed vseh človeških organov porabijo normalne oči največ energije, in sicer okrog 20 odstotkov vse življenjske energije. — Gobavcev je na svetu okrog pet milijonov. Na Evropo jih odpade 20 tiso. Največ jih je v Rusiji in v Spaniji. — Indijanci pravijo čebelí muha bledega obraza, ker so jo pripeljali v Ameriko šele Evropanci. — Starost naše zemlje cenijo na dve do

rada nekaj vprašala, ter navezal z njo razgovor. Doma je bila iz Hodoša, skrajne točke Prekmurja. Na vprašanje, kako se jim je v teh burnih časih godilo v tujini, mi je vsa solzna odgovarjala: »Ako bi vam hotela popisovati vse trpljenje, ki smo ga prestali za časa vojne, bi potrebovala več ur za razgovor. Naše trpljenje je skoraj nepopisno, ker smo se lačni potikali po podzemeljskih brlogih kot živina. Mnogi od naših ljudi še sedaj tavajo po tujini in ne vemo, kje prav za prav so. Vsi ti dogodki so ma živčno popolnoma pretresli, zato ne bom več odhajala v tujino. Verjetno bom tudi v domovini dobila kako zaposlitev.« Ker zaradi zunanje političnih razmer delavci ne bodo mogli v tolikem številu v inozemstvo kot prejšnja leta, a naše državno posestvo v Belju jih niti polovico ne more zaposliti, je nujno, da se doma začne z javnimi deli!

Sanatorij v Mariboru: Tyrševa ulica 19, tel. št. 23-58, je najmoderneje urejen za operacije. Enteroklinar za izpiranje debelega črevesa! Vodja specialist kirurg dr. Černič. 23

Delavec ustreljen pri nedovoljenem prekoračenju meje. Brezvestni agentje skušajo neprestano delavsko ljudi proti denarni nagradi na nedovoljen način spraviti preko meje. Smrtna žrtev tihotapstva z živim blagom je postal bivši tovar-

niški delavec Anton Volentar. V temni noči je poskušal na nedovoljen način prekoračiti severno mejo, a so ga zalotili granicarji. Ker ni poslušal svarilnih klicev, ga je smrtno zadela krogla iz puške obmejnega stražnika. Ustreljenega so prepeljali v Prevalje.

Prijet, ker je kradel obleke. Mariborski policiji je padel v roke 29 letni krojaški pomočnik Josip Spajgl iz Pančeva, ker je kradel iz čakalnic mariborskih zbiravnikov obleke in jo prodajal. Spajgl zasleduje radi tatvin tudi beograjska policija.

V mestu okraden posestnik. Anton Kozar, posestnik iz Oseka pri Sv. Trojici v Slov. goricah, se je pripeljal z avtobusom v Maribor in se je ustavil v neki gostilni na Aleksandrovi cesti. Ko je zapustil krčmo, je opazil, da mu je sunil nekdo iz žepa na telovniku listnico s 7400 din in iz hlačenega žepa pa denarnico s 500 din.

Tatvina v skladišču. V skladišču in tkalnici Tekstilne družbe v Košakih pri Mariboru je bilo pokradenega blaga za srajce in hlačevine v vrednosti 9000 din.

Zaboden v oko. Iz Draže vasi pri Ločah so pripeljali v mariborsko bolnišnico 42 letnega posestnika Konrada Arbajterja, katerega je zabodel v neki tamošnji gostilni v oko neki možki.

Ne hranite denarja doma! V Jiršovcih v občini Sv. Urban pri Ptujju je sunil neznanec iz zaklenjenega stanovanja iz omare 12.000 din posestniku Alojziju Bezjaku.

Izdaten vlomilski plen. Neznanci so vlomili v noči v Ormožu v trgovino Avgusta Gottweina.

Pazite pri
BATERIJAH
na znamko
CROATIA

Odnosil so celo zbirko manufakturnega blaga v skupni vrednosti za 50.000 din.

Železne in kovinaste predmete kradejo na pokopališču. Na okolškem pokopališču v Celju se pojavljajo v zadnjem času tatvine železnih in kovinastih predmetov. Z nekega spomenika so pokradli neznanci ves baker, z drugih pa svetilke in sploh vse, kar je kovinaste.

Vlom v garažo. V Celju je bilo vlomljeno v noči v garažo avtomobila Viljema Sulgaja na Cesti na grad. Vlomilec je oškodoval Sulgaja za 10 tisočakov.

Kratko na svobodi. 21 letni Jože Zupanc, ki je bil radi tatvine v zaporih celjskega okrožnega sodišča, je pobegnil. Zbežal je ob Savinji pod železniški most in proti Skalni kleti. Jetniški paznik ga je dohitel na kolesu in ga je pripeljal nazaj v zapor. Begunec je bil zelo kratko na svobodi.

Nepoštena in tatinska hlapca strogo obsojena. Svoječasno smo na tem mestu poročali, da sta Janez Horvat in Ivan Skalič, hlapca grofice Bathyani Elizabete, iz Krajine v Prekmurju svoji gospodinjki v času njunega službovanja pokradla razih stvari v vrednosti okrog 34.000 din. Za svoje tatinsko dejanje je bil Horvat obsojen na dve leti in dva meseca, a Skalič na dve leti in tri mesece strogega zopora. Obenem morata oba povrniti vso povzročeno škodo v znesku 34.000 din.

Od sodišča kaznovana pretkana sleparija. Od celjskega okrožnega sodišča je bil zadnje dni obsojen na dve leti težke ječe 55 letni Vinko Znidaršič iz Leskovca pri Krškem. V brežiškem okraju se je izdajal za od okrajnega načelstva pooblaščenega konjača. Pobiral je pasje takse in je na ta način izvalil od ljudi precej denarja.

Po svetu

Ponesrečen napad na bivšega angleškega poslanika v Sofiji. Ko so v korakale nemške čete v Bolgarijo, je prekinila Anglija z Bolgarijo diplomatske zveze in je angleški poslanik Rendell s člani svoje družine, z osebjem poslaništva in z britanskimi državljani zapustil Sofijo. Vsega skupaj se je pripeljalo iz Sofije v Carigrad 70 oseb. Bolgarski kralj Boris je dal poslaniku celo svoj vlak na razpolago do bolgarske meje. Rendell s spremstvom se je naselil v carigradskem hotelu »Pera Pal-

Slika iz bojev v afriški puščavi. Redek fotografski posnetek angleškega letalskega napada na Italijanske čete. Vojaki v afriški puščavi nimajo pred granatami in bombami druge kritja, kot da se vležejo na tla in s tem nekoliko zmanjšajo nevarnost zadetka po izstrelkih.

tri milijarde let, starost sonca pa na 8 do 10 milijonov let. — Ob dobri razsvetljavi baje človek tudi boljše sliši kakor v mraku ali ob slabi razsvetljavi.

Hvaležni kos. Pred kratkim je umrla v Olomucu 71 letna Marija Havlikova, ki je bila velika prijateljica živati. V mrzli zimi je pticam stalno polagala zrnja in drugih dobrot v krmilnico pred svojim oknom. Operutenih gostov je bilo tam vedno dovolj in so se stari gospe zahvaljevali z veselo zaupljivostjo in ščebetanjem. Ko so jo polagali v grob, je prepeval v bližnjem grmu kos in ta je potem, ko so pogrebci odšli, grob večkrat obkrožil, nato je sedel nanj in še enkrat zapel. Pokojničini brat je v ptici spoznal

Okoli poldneva je šel na vas in zavil mimo Nadvornika. Počasi je šel mimo, prežal je okoli hiše, zavil je po stezi v goščo in čakal, da bi jo kje zagledal. Pa ni imel sreče. Videl je Nadvornika, videl je Nadvornico, posli so se sukali okoli poslopij, Julke pa vse do večera ni nagledal. Bliže k hiši pa si ni upal, dokler je vedel, da je stari doma. Ko se je zmračilo, se je vrnil, ne da bi bil kaj opravil. Srce mu je bilo žalostno.

Hodil je mimo Meležnika. Ko je prišel bliže, je zaslišal dretje in jok. V kapelici ob hiši je bila luč. Od tam so prihajali stokajoči glasovi. Družina je bila zbrana pri kapelici, Meležnica, Marička, njena sestra, in otroci. Molili so, toda bilo je, kakor da stokajo in se jočejo verne duše v vicah. Judeža je pretreslo. Obstal je in poslušal. Otročji drobiž se je stiskal okoli matere, najmlajšega je držala Marička. Meležnica je zatulila: »Sveta Marija, Mati božja...« Marička, ta poprej tako poredno vesela Marička, je ihtela molila naprej, otroci so trudno in enakomerno jokali, najmanjši je zdaj in zdaj zasknekal. Bil je tako žalosten pogled, da ga Judež ni prenesel. Odhitel je skozi les proti domu, vso pot pa mu je brnelo po ušesih: Ti si kriv te žalosti in nesreče! Ti, ti, ti!

V lesu se je ustavil in je prisluhnil. Še do sem je segal jok. Slabo mora biti za Meležnika! Njegovi doma bodo to vedeli, zato so tako obupani. Moj Bog, spet je Meležnica zatulila! Revi se bo še zmešalo — še storila si bo kaj — potem bo on njen morilec...

Kar so ga noge nesle, je dri proti domu. Tu se je vrgel na posteljo. Šele po dolgem času je omahnil in zaspal. Toda ni imel mirnega spanja. V sanjah je videl Meležnika pod vislicami, zraven njega je klečala Meležnica, na rokah je držala otroka — zadavljenega, z vrvo okoli drobnega vratu... Judež je zakričal in se prebudil. Bil je ves moker. Od strahu je bil trd. Tako je nekaj časa ležal, pa strahotne podobe iz sanj ni mogel pregnati.

Vtem se je začelo svitati. Vstal je, se oblekel, skušal je pomoliti, pa ni mogel zbrati misli — in potem je začel težko sopsti, postal je bled ko zid, ves se je tresel — in potem je čisto tiho obstal in se je zagledal skozi okno... Da, bom!... Sklep je storjen, naj velja!... Trpkka poteza se mu je zarisala okrog ust... Naj se zgodi, kar se hoče!... Pa Julka mora poprej še videti, spregovoriti mora z njo, prej ne gre.

Proti poldnevu je zopet prežal na robu gozda tik nad Nadvornikom. Danes je imel srečo. Ni še dolgo čakal, tedaj je zagledal Julko, ko je šla z vrčem proti studencu. Švignil je za živo mejo in pohitel po globači in prestregel dekle. Julka se je prestrašila, ko ga je tako iznenada zagledala pred seboj. Pa tudi Judež se je prestrašil, kajti bila je čisto bleda in, odkar jo je zadnjič srečal, je močno shujšala. Pa je ni utegnil gledati, ne da bi jo pozdravil, jo je vprašal:

»Julka, ali so oče doma?«